

. Sygn. akt II K 306/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Złotorzy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale asesora Prokuratury Rejonowej w Złotorzy J. P.

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. w Złotorzy

sprawy

1. R. W.

urodz. (...) w Z.

syna W. i T. z d. B.

oskarżonego o to, że:

I w okresie od sierpnia 2016 roku do listopada 2016 roku w C. rejonu (...), województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej dziesięciokrotnie udzielał środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy A. F. od którego jednorazowo za jedną porcję otrzymywał pieniądze w kwocie 50 złotych

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk

II w okresie od listopada 2016 roku do stycznia 2017 roku w C. rejonu (...), województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej kilkakrotnie udzielał środków odurzających w postaci marihuany i środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy małoletniemu P. K., urodzonemu (...) od którego jednorazowo za jedną porcję marihuany otrzymywał pieniądze w kwocie 25 zł, zaś za porcję metamfetaminy pieniądze w kwocie 50 zł, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o czyn z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk

III w 19 stycznia 2017 r. w C. rejonu (...), województwa (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 57,79 grama i substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy w ilości 41,06 grama co stanowi znaczną ilość środków odurzających i psychotropowych

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

2. S. W.

urodz. (...) w Z.

syna W. i T. z d. B.

oskarżonego o to, że:

IV w okresie od listopada 2016 roku do stycznia 2017 roku w C. rejonu (...), województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej kilkakrotnie udzielał środków odurzających w postaci marihuany i środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy małoletniemu P. K., urodzonemu (...) od którego jednorazowo za jedną porcję marihuany otrzymywał pieniądze w kwocie 25 zł, zaś za porcję metamfetaminy pieniądze w kwocie 50 zł, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o czyn z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk

V w dniu 19 stycznia 2017 roku w C. rejonu (...), województwa (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki psychotropowe w postaci metaamfetaminy w ilości 0,5 grama oraz środki odurzające w postaci marihuany w ilości 1,48 grama

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I uznaje oskarżonego **R. W.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w części wstępnej wyroku i za to skazuje go:

1) za czyn z punktu I, stanowiący występki z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, z tym ustaleniem, iż oskarżony udzielił środków psychotropowych dziesięciokrotnie i za to podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

2) za czyn z punktu II, stanowiący występki z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, z tym ustaleniem, iż oskarżony udzielił małoletniemu marihuanę czterokrotnie a metaamfetaminę jednokrotnie i za to na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

3) za czyn z punktu III, stanowiący występki z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie tego przepisu prawnego skazuje go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego R. W. kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 45§1 kk orzeka wobec oskarżonego R. W., za czyny z punktu I i II części wstępnej wyroku, przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z tych przestępstw w kwocie 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych;

IV na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu R. W. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 stycznia 2017 r. godz. 20.50 do dnia 12 czerwca 2017 r.;

V uznaje oskarżonego **S. W.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w części wstępnej wyroku i za to skazuje go:

1) za czyn z punktu IV, stanowiący występki z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, z tym ustaleniem, iż oskarżony udzielił małoletniemu marihuanę czterokrotnie a metaamfetaminę jednokrotnie i za to na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto, na podstawie art. 33§2 kk obok kary pozbawienia wolności na karę 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

2) za czyn z punktu V, stanowiący występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie tego przepisu prawnego na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności;

VI na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk łączy orzeczone oskarżonemu S. W. kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69§1 i §2 kk, art. 70§2 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

VII na podstawie art. 45§1 kk orzeka wobec oskarżonego S. W., za czyn z punktu IV części wstępnej wyroku, przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z tego przestępstwa w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;

VIII na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego S. W. kary grzywny zalicza mu okres zatrzymania od 19 stycznia 2017 r. godz. 20.45 do dnia 21 stycznia 2017 r. godz. 15.30, co stanowi dwa dni pozbawienia wolności równoważne czterem dziennym stawkom grzywny;

IX na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44§2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci środków odurzających i psychotropowych, tj. suszu koloru zielonego (marihuany) i substancji krystalicznej (meta amfetaminy), wyszczególnionych w pozycjach 1 do 85 pkt III z k. 425 – 428 akt sprawy, oraz opakowań (woreczków strunowych i kawałków folii aluminiowej), wyszczególnionych w pozycjach 1 do 2 pkt IV z k. 428 akt sprawy, a także skrzynki narzędziowej z napisem (...), puszki z napisem (...), rozpoczętej rolki folii aluminiowej, woreczka z zawartością 75 woreczków strunowych i rozpoczętego opakowania woreczków śniadaniowych i wagi elektronicznej z napisem „USA (...);

X na podstawie art. 230§2 kpk zwraca oskarżonemu S. W. dwie sztuki telefonów komórkowych marki S., a oskarżonemu R. W. telefon komórkowy Samsung G. oraz N., a także dwa zeszyty, znajdujące się na k. 201 akt sprawy;

XI na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z kosztów sądowych i nie wymierza im opłaty

Sygn. akt II K 306/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

R. W. i S. W. są braćmi, mieszkają w C. w jednym mieszkaniu razem z chorującym na serce ojcem.

W okresie od sierpnia 2016 r. do listopada 2016 r. R. W. dziesięciokrotnie, mniej więcej co tydzień, sprzedawał A. F. środki psychotropowe – metaamfetaminę w porcji o wadze 0,25 grama za 50 złotych. Natomiast w okresie od sierpnia 2016 r. do stycznia 2017 r. R. W. sprzedał małoletniemu P. K. (urodzonemu (...)) czterokrotnie marihuanę (w porcjach po 0,5 grama za 25 złotych) a także jeden raz metaamfetaminę (porcję o wadze 0,25 grama za 50 złotych).

W okresie od sierpnia 2016 r. do stycznia 2017 r. S. W. sprzedał małoletniemu P. K. (urodzonemu (...)) czterokrotnie marihuanę (w porcjach po 0,5 grama za 25 złotych) a także jeden raz metaamfetaminę (porcję o wadze 0,25 grama za 50 złotych).

W dniu 19 stycznia 2017 r. w C. S. W. posiadał przy sobie metaamfetaminę o wadze 0,5 grama i marihuanę o wadze 1,48 grama.

W dniu 19 stycznia 2017 r. w C. R. W. przechowywał w swoim pokoju (w skrzynce narzędziowej w której były także, m.in., woreczki strunowe) marihuanę o wadze 57,79 grama oraz metaamfetaminę o wadze 41,06 grama.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. W. – k. 82, 95, 106, 207-208,

292-293, 500-501,

wyjaśnienia oskarżonego S. W. – k. 85, 98-99, 184,

501-502,

zeznania świadka A. F. – k. 78-79, 513,

zeznania świadka P. K. – k. 75, 512-513,

zeznania świadka M. H. – k. 168, 523,

protokół przeszukania osoby – k. 4-8, 11-14,

protokół przeszukania mieszkania – k. 15-17,

protokół zatrzymania rzeczy – k. 18-22,

protokół oględzin rzeczy – k. 23-27, 32-41, 50-55, 56-67, 68-70, 71-73,

protokół użycia testera narkotykowego – k. 28, 30, 42, 46,

protokół użycia wagi – k. 29, 31, 43-45, 47-48,

dowody rzeczowe – k. 158-161, 201,

opinia z zakresu badań chemicznych – k. 215-219,

ekspertyza pismoznawcza – k. 365-378.

R. W. ma obecnie 26 lat, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem operatorem maszyn i pojazdów rolniczych, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, obecnie pracuje na umowę zlecenie i zarabia 13 złotych za godzinę pracy, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie był karany. Był on w sprawie tymczasowo aresztowany od 19 stycznia 2017 r. godz. 20.50 do 12 czerwca 2017 r., następnie stosowano wobec niego dozór policji z obowiązkiem stawiennictwa w jednostce policji oraz zakazem kontaktowania się z A. F. i P. K. oraz zakazem opuszczania kraju, po czym po wydaniu wyroku uchylono dalsze stosowanie środków zapobiegawczych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. W. – k. 81, 500,

protokół zatrzymania – k. 9,

postanowienia w przedmiocie środków zapobiegawczych – k. 107-109, 132,

300, 308, 445-446, 508, 526,

pismo z MOPS – k. 136,

pismo z PUP w C. – k. 137-138,

zapytanie o karalność – k. 143,

kserokopia umowy zlecenia – k. 489.

S. W. ma obecnie 21 lat, ma wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu ojca i brata, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie był karany. Był zatrzymany w okresie od 19.01.2017 r. godz. 21.10 do 21.01.2017 r. godz. 15.30. Stosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji z obowiązkiem stawiennictwa w jednostce policji oraz z zakazem kontaktowania się z A. F. i P. K. oraz zabezpieczenie majątkowe, po czym po wydaniu wyroku uchylono stosowanie środków zapobiegawczych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. W. – k. 84, 500,

protokół zatrzymania – k. 2,

postanowienia w przedmiocie środków zapobiegawczych – k. 100-101, 526,

postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym – k. 125-127,

zapytanie o karalność – k. 142.

W toku postępowania przygotowawczego R. W. kilkakrotnie zasadniczo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wskazując, że A. F. sprzedawał narkotyki w okresie około dwóch miesięcy, podając jednocześnie, że nie kojarzy aby osobiście sprzedawał narkotyki P. K.. Wyjaśnił, iż sprzedawał narkotyki, gdyż on i jego rodzina byli w trudnej sytuacji materialnej. Na koniec postępowania przygotowawczego podał, iż nie podtrzymuje swoich wyjaśnień. W toku rozprawy, przyznał się do jednorazowego udzielenia za darmo metaamfetaminy A. F. oraz posiadania narkotyków. Wskazał, iż składał wcześniej odmienne wyjaśnienia, gdyż był straszony przez policję.

S. W. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wskazując, iż przyczyną jego zachowania była trudna sytuacja materialna jego rodziny. Przed sądem podał, że z P. K. jedynie palił marihuanę, a raz bądź dwa razy dał mu metaamfetaminę. Wskazał, że składał uprzednio odmienne wyjaśnienia, gdyż policja straszyla go zamknięciem jego oraz jego ojca.

Sąd zważył, co następuje:

Ocena dowodów:

Sąd generalnie nie miał wątpliwości, iż oskarżeni popełnili zarzucane im czyny.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych, które złożyli oni w toku postępowania przygotowawczego, gdy zasadniczo przyznawali się do popełnienia zarzucanych im czynów.

Nie uznał sąd natomiast za wiarygodne wyjaśnień złożonych przez oskarżonych przed sądem (w przypadku oskarżonego R. W. także oświadczenia złożonego na koniec postępowania przygotowawczego), gdyż, po pierwsze, na wiarę nie zasługiwały wskazane przez nich powody zmiany wyjaśnień, po drugie, pozostały materiał dowodowy w sprawie potwierdzał te ich wyjaśnienia, w których przyznawali się do popełnienia zarzucanych im czynów.

Żadnych wątpliwości nie budził stan faktyczny, związany z postawionymi oskarżonym zarzutami posiadania narkotyków. Do tych akurat zarzutów oskarżeni konsekwentnie przyznawali się, ich wyjaśnienia zostały w pełni potwierdzone wynikami przeszukań, użycia testerów narkotykowych i wagi, a także opinii z zakresu badań chemicznych.

Jak wyżej wspomniano, podawane przez oskarżonych powody zmiany ich wyjaśnień, w zakresie dotyczącym zarzutów handlu narkotykami, nie zasługiwały na wiarę, gdyż sprzeczne były z zasadami doświadczenia życiowego i logiki. Nie

sposób uznać za wiarygodne twierdzeń oskarżonych o straszeniu przez policję jako motywie składania określonej treści wyjaśnień, skoro oskarżony R. W. został tymczasowo aresztowany, a zatem odpadła przyczyna jego strachu, którą miała być obawa zamknięcia w więzieniu, a wobec oskarżonego S. W. takiego środka zapobiegawczego nie zastosowano. Najdalej zatem przy kolejnych wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym, a składali je kilka razy, mieli wszelkie podstawy do składania wyjaśnień w sposób swobodny. Szczególnie, że oskarżony R. W. niemal od początku postępowania przygotowawczego korzystał z pomocy profesjonalnego pełnomocnika. Ponadto, pozostały materiał dowodowy, szczególnie wspomniane wyniki przeszukania oraz złożone w toku postępowania przygotowawczego zeznania świadków A. F. i P. K., potwierdza generalnie wyjaśnienia oskarżonych, w których przyznają się do popełnienia zarzucanych im czynów.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. F. i P. K., złożonym przed sądem. Zeznania te były ewidentnie nieprawdziej, ukierunkowane na umniejszenie odpowiedzialności karnej znanych im oskarżonych. Powody zmiany tych zeznań, podobnie jak w przypadku zmiany wyjaśnień oskarżonych, również nie zasługiwały na wiarę.

Fakt przechowywania przez oskarżonego R. W. przy narkotykach woreczków strunowych oraz folii aluminiowej ewidentnie wskazuje, że narkotyki te przeznaczone były do sprzedaży, co dodatkowo potwierdza postawione oskarżonym zarzuty sprzedaży ich na rzecz A. F. i P. K..

Nie budziły wątpliwości zeznania świadka M. H., a także pozostałe wymienione w poprzedniej części uzasadnienia dowody, które sąd uznał za wiarygodne.

Sąd zmienił opis czynu z punktu I zarzucanego oskarżonemu R. W. poprzez wskazanie ścisłej ilości przypadków sprzedaży narkotyków A. F., uznając, iż z uwagi na treść art. 5§2 kpk konieczne jest oparcie się na ilości przypadków, która nie budzi wątpliwości, a taką ilością było dziesięć stwierdzonych przypadków sprzedaży.

Sąd zmienił także opis czynów z punktu II i IV, kierując się wnioskami wynikającymi z wyjaśnień oskarżonych R. W. i S. W., którzy przyznawali się w toku postępowania przygotowawczego zarówno do sprzedaży marihuany, jak i metaamfetaminy P. K., ten zaś nie potrafił dokładnie rozdzielić ilości przypadków nabycia narkotyków od oskarżonych braci, a zatem należało przyjąć, iż obaj dokonali takiej samej ilości transakcji i sprzedali małoletniemu po cztery razy marihuanę i po jednym razie metaamfetaminę.

Na marginesie dodać należy, iż sąd nie brał pod uwagę zeznań pozostałych świadków (wniosek o przeprowadzenie dowodu z tych zeznań został oddalony), gdyż dotyczyły one kwestii sprzedaży narkotyków innym osobom, w zakresie czego ostatecznie prokurator nie postawił oskarżonym zarzutów, a zatem dowody te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej.

Kwalifikacja prawna:

Sąd w pełni zaaprobował kwalifikację prawną zachowania oskarżonych, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia.

Nie budziło wątpliwości, że cykliczne, na przestrzeni kilku miesięcy, sprzedawanie przez R. W. A. F. oraz małoletniemu P. K. środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy oraz środków odurzających w postaci marihuany, a przez S. W. małoletniemu P. K., wypełniło znamiona ustawowe wskazane, odpowiednio, w art. 59 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk. Dodać należy, iż z uwagi na wiek małoletniego P. K., bliski osiągnięcia stanu pełnoletniości i niewielką ilość sprzedanych mu narkotyków, sąd zaaprobował stanowisko oskarżyciela publicznego, iż zachowanie oskarżonych należy uznać za wypadek mniejszej wagi.

Nie było również wątpliwości, iż oskarżeni posiadali narkotyki, a przy tym R. W. posiadał ich znaczną ilość (określając nawet jedną porcję handlową marihuany na 0,5 grama, a porcję metaamfetaminy na 0,25 grama, posiadał on ponad dwieście porcji handlowych narkotyków), co wypełnia znamiona ustawowe, określone – odpowiednio - w art. 62 ust. 1 i ust 2 wspomnianej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wymiar kary wobec R. W. (i pozostałe rozstrzygnięcia):

Wymierzając oskarżonemu R. W. kary jednostkowe za każdy z trzech popełnionych przez niego czynów zabronionych, sąd, stosownie do treści art. 53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości tych czynów, które uznał za sytuujące się na poziomie średnim.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Wymierzając karę za czyn z punktu I zarzutów aktu oskarżenia, sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony sprzedawał narkotyki jednej osobie, ale czynił to wielokrotnie, gdyż dziesięć razy, a sprzedaż dotyczyła metaamfetaminy, a zatem środka psychotropowego, który należy do grupy środków szybko i silnie uzależniających. Sąd, uznając generalnie sprzedaż narkotyków za działanie wysoce szkodliwe społecznie, nie stracił z pola widzenia tego, iż oskarżony działał na najniższym poziomie dystrybucyjnym, sprzedając A. F. najmniejsze i pojedyncze porcje handlowe. Sąd uwzględnił także potrzeby prewencji ogólnej, nakazujące stanowczo zaznaczyć, iż sprzedaż narkotyków spotykać się będzie ze stanowczą reakcją wymiaru sprawiedliwości, a także potrzeby prewencji indywidualnej, zmierzające do wyrobienia w postawie młodego jeszcze oskarżonego takich wzorców, które skłonią go do poszukiwania legalnych zajęć i na takiej drodze poprawienia swojej i rodziny sytuacji majątkowej.

Z tych względów, sąd uznał za sprawiedliwą karę jednego roku pozbawienia wolności, a zatem karę na najniższym możliwym poziomie i na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł, jak w punkcie I podpunkt 1 części dyspozytywnej wyroku.

Zgodnie z art. 59 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu, jeśli działa w warunkach wypadku mniejszej wagi, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Również ten czyn oskarżonego sąd uznał, w warunkach wypadku mniejszej wagi, za sytuujący się na średnim poziomie, jeśli chodzi o stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu. Jakkolwiek co do zasady sprzedaż narkotyków osobie małoletniej jest traktowana przez ustawodawcę jako zbrodnia, to sąd, co także zdecydowało o przyjęciu wypadku mniejszej wagi, miał na uwadze to, że P. K. w czasie sprzedaży mu narkotyków miał niemal siedemnaście lat, a zatem bliski był granicy pełnoletniości. Ponadto, w zachowaniu oskarżonego przeważała sprzedaż substancji stosunkowo łagodnej, jaką jest marihuana. Sąd dostrzegł to, iż sprzedaż P. K. nie była częsta, ale też nie była działaniem jednorazowym, incydentalnym.

Mając na względzie powyższe (w zakresie prewencji kierując się tymi samymi wskazaniem co w przypadku czynu z punktu I zarzutów aktu oskarżenia), sąd uznał za sprawiedliwą karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, o czym na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł, jak w punkcie I podpunkt 2 części dyspozytywnej wyroku.

Wedle art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kto wbrew przepisom ustawy posiada znaczną ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony posiadał zarówno marihuane, jak i metaamfetaminę w łącznej ilości ponad dwustu porcji handlowych (licząc gram marihuany i ćwierć grama metaamfetaminy za porcję). Wymierzona oskarżonemu kara roku pozbawienia wolności (w punkcie I podpunkt 3 części dyspozytywnej wyroku), a zatem kara na najniższym dozwolonym poziomie, z pewnością nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości tego czynu.

Wymierzając oskarżonemu R. W. karę łączną (którą sąd mógł określić w granicach od roku do dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności) sąd miał na uwadze ściśle powiązanie wszystkich trzech popełnionych przez oskarżonego czynów zabronionych, opartych na posiadaniu i następnie sprzedaży narkotyków. Sąd uwzględnił to, iż oskarżony przez kilka miesięcy był tymczasowo aresztowany, co niewątpliwie prócz podstawowego celu w postaci

zabezpieczenia toku postępowania przez sam fakt izolacji przyniosło również efekt wychowawczy i prewencyjny. Sąd nie stracił z pola widzenia również tego, iż oskarżony jest dość młodym człowiekiem i nie był do tej pory karany, a także to iż głównym motorem jego działania była chęć poprawienia trudnej sytuacji materialnej rodziny. Mając jednak na uwadze ilość i jakość popełnionych przez oskarżonego czynów zabronionych i nie chcąc ukształtować u oskarżonego negatywnej z punktu widzenia wychowawczego i prewencyjnego postawy swego rodzaju opłacalności popełniania kilku przestępstw w krótkich odstępach czasu i liczenia na uzyskanie redukcji odpowiedzialności karnej przy wykorzystaniu instytucji kary łącznej, sąd uznał, iż należy wobec oskarżonego zastosować mechanizm częściowej absorpcji i wymierzyć karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe, sąd na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk orzekł, jak w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.

Jako, że R. W. był w sprawie tymczasowo aresztowany od 19 stycznia 2017 r. godz. 20.50 do 12 czerwca 2017 r., okres ten, stosownie do treści art. 63§1 kk, należało zaliczyć mu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, o czym sąd orzekł w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku.

Oskarżony z popełnienia przestępstw, opisanych w punktach I i II części wstępnej wyroku, odniósł korzyść majątkową w łącznej wysokości 650 złotych. Przy czym, zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem, za korzyść majątkową należy uznać całość pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży narkotyków, a nie jedynie osiągnięty z tego zysk. Stosownie do treści art. 45§1 kk, jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa korzyść majątkową, niepodlegającą przypadkowi przedmiotów bądź zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi, sąd orzeka przepadek równowartości tej korzyści majątkowej.

Z tego powodu, sąd na podstawie art. 45§1 kk orzekł, jak w punkcie III części dyspozytywnej wyroku.

Konieczne było również orzeczenie przepadku dowodów rzeczowych w postaci narkotyków, przedmiotów służących do ich przechowywania i sprzedaży (tj. woreczków strunowych, kawałków folii aluminiowej, skrzynki, puszki, rolki folii aluminiowej, woreczków śniadaniowych), a także wagi.

Stąd, na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44§2 kk, sąd orzekł jak w punkcie IX wyroku.

Sąd zwrócił oskarżonemu dwa zatrzymane mu telefony komórkowe, orzekając na podstawie art. 230§2 kpk, jak w punkcie X wyroku.

Mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego, to, iż pracuje obecnie na umowę zlecenie i wskutek wymierzenia kary pozbawienia wolności utraci to źródło dochodów, sąd uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych oraz opłaty i na podstawie art. 624§1 kpk oraz art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych orzekł, jak w punkcie XI wyroku.

Wymiar kary wobec S. W. (i pozostałe rozstrzygnięcia):

Również w przypadku oskarżonego S. W. sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, które uznał za sytuujące się na poziomie średnim, jeśli chodzi o czyn z punktu IV i niezbyt wysoki, jeśli chodzi o czyn z punktu V.

Jeśli chodzi o sprzedaż narkotyków P. K. (punkt IV), z uwagi na identyczną ilość przypadków i rodzaj sprzedanych narkotyków, jak w sytuacji oskarżonego R. W., sąd, podtrzymując rozważania dotyczące tego oskarżonego i uznając je za odpowiednie także wobec S. W., uznał za sprawiedliwe wymierzenie takiej samej kary pozbawienia wolności, tj. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności, o czym orzeczono w punkcie V podpunkt 1 części dyspozytywnej wyroku. Z uwagi na warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, o czym będzie poniżej, sąd uznał za konieczne zwiększenie prewencyjnej i wychowawczej roli reakcji karnej wobec sprawcy młodocianego, jakim jest S. W., przez orzeczenie obok kary pozbawienia wolności kary grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 10 dziesięć

złotyach każda stawka. Grzywna ma być dodatkowym czynnikiem ukazującym oskarżonemu, iż dążenie do poprawienia sytuacji materialnej swojej i rodziny nie może być uzyskiwane przez sprzedaż narkotyków osobie małoletniej. Na poczet kary grzywny sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania, o czym orzeczono w punkcie VIII wyroku.

Jeśli chodzi o posiadanie przez oskarżonego narkotyków sąd uznał za wystarczającą karę trzech miesięcy pozbawienia wolności z uwagi na niezbyt znaczną ilość narkotyków, o czym orzeczono w punkcie V podpunkt 2 wyroku.

Wymierzając oskarżonemu S. W. karę łączną sześciu miesięcy pozbawienia wolności, a zatem stosując zasadę absorpcji, sąd miał na uwadze zbieżność czasową i przedmiotową obu popełnionych przez niego przestępstw i stąd orzekł, jak w punkcie VI wyroku.

Z uwagi na to, iż oskarżony S. W. nie był karany, jego zachowanie cechowało się mniejszą szkodliwością społeczną, niż zachowanie jego brata, sąd uznał, iż ze względów wychowawczych wystarczające będzie dla spełnienia celów kary zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący trzy lata i oddanie oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Również w przypadku oskarżonego S. W. konieczne było orzeczenie przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa (o czym orzeczono w punkcie VII wyroku), a także przepadku dowodów rzeczowych (o czym orzeczono w punkcie IX wyroku, a co w części dotyczyło S. W.) oraz zwrot posiadanych przez niego a zbędnych dla dalszego postępowania dwóch telefonów komórkowych (punkt IX wyroku).

Sąd uznał, iż z uwagi na brak pracy i wykształcenia oraz obowiązek uiszczenia grzywny, oskarżony S. W. nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych i opłaty i zwolnił go z obowiązku uiszczenia tych należności, orzekając, jak w punkcie XI części dyspozytywnej wyroku.